

Powierzeni MATCE

Dorastamy, chcemy być samodzielni, buntujemy się, kiedy dorośli zwracają się do nas jak do dzieci. Dla naszych rodziców jednak zawsze pozostaniemy dziećmi. Z czasem my również coraz bardziej będziemy rozumieć, jak dobrze być blisko matki i ojca. Podobnie jest w naszym życiu religijnym. Zwracamy się do Pana Boga słowami: „Ojcze nasz”. A Pan Jezus, umierając na krzyżu, swoją Matkę uczynił Matką wszystkich wierzących, również naszą.

MATKA KOŚCIOŁA

Pamiętamy, że po Wniebowstąpieniu Pana Jezusa, gdy Apostołowie zgromadzeni w Wieczerniku modlili się o dar Ducha Świętego, była z nimi Maryja. Świadczy to, że jest Ona nie tylko Matką Jezusa, ale także pierwszą Jego uczennicą. Przez wyjątkowy związek ze swoim Synem jest kimś „większym” od nas, bo jak żaden człowiek była złączona z Panem Bogiem. Będąc Matką Syna Bożego, stała się Matką założonego przez Jezusa Chrystusa Kościoła. Do imion, jakie w ciągu wieków nadawano Maryi, Kościół podczas Soboru Watykańskiego II dodał tytuł: „Matka Kościoła”. Imię to ściśle wiąże się z tajemnicą Zesłania Ducha Świętego. Po Zmartwychwstaniu Jezusa Kościół istniał, ale był ukryty z obawy przed Żydami. Jego życie było podobne do życia dziecka w łonie matki. Duch Święty posłany przez Jezusa uzdolnił Kościół do odważnego głoszenia Ewangelii, a Maryja stała się jego duchową Matką.

MACIERZYŃSTWO MARYI

Maryja nie jest Matką Kościoła tylko w sensie przerośnym. Chociaż fizycznie nie zrodziła wierzących, to jednak jej macierzyństwo jest realne, bo dotyczy życia nadprzyrodzonego, życia łaski.

Duchowe macierzyństwo Maryi owocuje w każdym z nas. Potwierdza to obecny w Kościele zwyczaj zwracania się do Matki Bożej z wszystkimi potrzebami duszy i ciała. Świadczą o tym również liczne sanktuaria maryjne, w których wierzący szukają pociechy, wsparcia i zachęty do dobrego życia. Oznacza to, że prawdziwe oddawanie czci Maryi prowadzi do Jezusa Chrystusa. Maryja wspomaga człowieka, by żył tak, jak uczył jej Syn.

Pod Twoją obronę uciekamy się, święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogostawiona. O Pani nasza, Oredowniczo nasza, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza. Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj.